

„Proces artystyczny rozciąga się od impulsu, poprzez szkice do ukończonego dzieła.”

Luigi Pareyson

Dialog – o Człowieku

Fotografia/druk cyfrowy .2021

Wymiary prac 100 cm na 490 cm

Praca dotyczy problematyki współczesnego człowieka. Procesów jakie zachodzą w strukturach szeroko rozumianej społeczności jak i pojedynczej jednostki. Założenie, polega na dualistycznym przedstawieniu tematu i wizualnej konfrontacji przeciwnych sobie elementów konstytuujących obecnego człowieka.

Kondycja współczesnego człowieka jest tematem, który leży w gestii moich zainteresowań od dłuższego czasu, a dialog jako podstawowy element dynamik społecznych stal się motywem przewodnim moich poszukiwań.

Jacek Wierzchoś

urodzony w 1981 roku

Dialog – o Człowieku

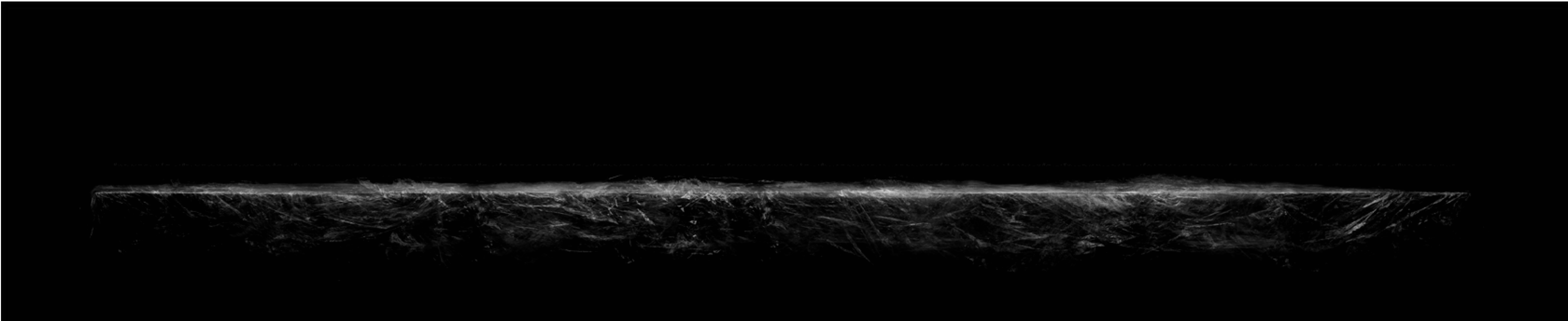
Strona A.

„Strona A” to fotografia, w której widoczne są odniesienia do malarstwa holenderskiego z XVII w. oraz do obrazu Leonarda da Vinci „Ostatnia Wieczerza”. Głównym elementem jest stół umieszczony przeze mnie w bliżej nieokreślonej przestrzeni. Zdecydowałem się na wprowadzenie ukrytej narracji , którą odczytać można poprzez przedmioty o znaczeniu symbolicznym. Świadomie wyeksponowałem niektóre partie obrazu a także dobrałem rekwizyty występujące w fotografii. Pewne partie obrazu są bardziej wyeksponowane. Jest to zabieg wynikający z analizy symboli używanych w codziennej rzeczywistości, często wykorzystywanych sztuce, w szczególności w okresie baroku. Zestawienie owoców, chleba, kielichów z zabawkami , urządzeniami mobilnymi jest wynikiem zaplanowanego działania. Podczas pracy stosowałem matematyczne podziały kompozycji, rozpatrywałem rozłożenie światła na przedmiotach oraz ich niuanse, analizowałem sposób budowania narracji. Niezwykle ważnym elementem budującym nastrój fotografii jest symbol – będący nośnikiem informacji,

umożliwiający ukazanie pewnych idei i znaczeń. Przedmioty – symbole zestawione razem tworzą określoną poetykę, zapraszając odbiorcę do odkrywania nowych znaczeń. Budują przekaz, który prowadzić ma do uaktywnienia procesów myślowych widza. Uważam, że symbole są ważnym medium, zarówno w sztuce jak i w życiu codziennym. Niektóre bywają trudne w jednoznacznej interpretacji, inne mogą ułatwiać komunikację międzyludzką. Racjonalizacja świata, jego wielokulturowość, wpływają na znaczeniowość symbolu, zmieniając jego pierwotny charakter. Celowo wprowadziłem symbolikę do fotografii, tworząc w ten sposób klimat metaforyczny, mistyczny. Myśl tę dobrze ilustruje cytat z książki Gehart Weher: „ Utajeni uwodziciele dzisiejszej reklamy handlowej, umiejący posługiwać się wyrazistym obrazem, pozbawiają wolności masowego, nieświadomego sterowanego od zewnątrz odbiorcę; Korzystając z manipulacji symbolami wywołują w nim coraz to nowe potrzeby”

Ważną myślą, która towarzyszyła mi podczas pracy nad „Stroną A” była potrzeba uchwycenia w kadrze monumentalności przedstawienia, która ma podkreślić jego duchowy charakter. Elementy budujące kompozycje ulegają przeobrażeniom, zmieniają się w czasie – ulegają zepsuciu, zgniciu, wyschnięciu, obrastają kurzem. Przenikają się tworząc nowe odniesienia. Płynność ich znaczeń oraz tego, jak odbieramy świat, ukazana jest w rozedrganym układzie kształtów. Bohaterem drugoplanowym jest czas, który wpływa bezpośrednio na narrację przedstawienia. Uczta ukazana na fotografii to odniesienie do obecnego konsumpcjonizmu, zmienności świata, jego przemian i rozpadu. Nakładanie się i przenikanie elementów utrudnia dokładne ich odnajdywanie, co sprawia, że odbiorca potrzebuje więcej czasu na ich odczytanie.

Dialog – o Człowieku

Strona B.

„Strona B” – to układ, w którym dominuje pusty stół, dopełniony układem linii i punktów. Abstrakcyjność kompozycji jest pozorna, bowiem widnieje tu przekaz zapisany alfabetem Morsa. Forma stołu została ograniczona do minimum, ewoluowała do płaszczyzn, których materia stała się niedookreślona. Zmienia ona swój stan w zależności od dystansu z jakiej jest oglądana. W „Stronie A” stół oraz draperia są ciężkie, monolityczne, stanowią rodzaj fundamentu, podstawy na której odbywa się proces dynamicznych zmian. Natomiast w „Stronie B” podstawa jest efemeryczna, zmienna, lekka, pozostająca w ruchu, wibracji. Stabilną i pozbawioną ruchu częścią obrazu „Strony B” jest układ lini prostych, skośnych i kropek. Jest to wizualny zapis alfabetu Morse’a. Użycie tego systemu informacji podyktowane zostało jego uproszczoną, a jednocześnie abstrakcyjną formą. Idee są pozbawione realnego pierwiastka. Według Pice’a jeśli uznamy, że znaczenie powstaje w psychice odbiorcy, to każdy może odczytać dany znak w indywidualny sposób według Janiny Buczkowskiej „Uwagi o znaczeniu znaku Studia Philosophiae Christianae „ ...znak będąc zjawiskiem powszechnym, obejmującym zarówno myśl, jak i wszelkie doświadczenie świata zewnętrznego,

właśnie poprzez znaczenie oddaje swój związek z przedmiotem. Znaczenie zatem odsłania trudny do wyjaśnienia związek przedmiotu i znaku. Odsłania go poprzez szereg interpretacji. Rozróżniając między interpretacją a znaczeniem, to właśnie znaczenie wyznacza interpretację a nie odwrotnie. Nie ma jednak innej możliwości ujawnienia znaczenia jak poprzez interpretację. Ta wzajemna zależność zawarta jest w strukturze znaku...” Według innej teorii znaczenie istnieje poza psychiką odbiorcy, czyli jest tym, czym znak – reprezentacją przedmiotu lub jego zastępstwem. Ważny jest kontekst zastosowania znaku. Może powstać forma złożonego komunikatu lub odwrotnie – dysonans znaczeniowy, który także jest formą komunikatu. Psychologiczna teoria odczytywania znaku uwzględnia, że każdy odbiorca może przyswoić go w sposób indywidualny. Takie podejście do znaku i znaczenia jest relatywistyczne.

W swojej pracy zrezygnowałem całkowicie ze znaku litery, wybierając zapis alfabetem Morse’a. Użycie te go kodu sprawiło, że słowo przestało być dominantą, a do odczytu zapisu niezbędna jest wiedza. Zapisane kodem Morsa słowa odnoszą się do

istoty człowieka i świata w którym on żyje. Obecne wartości, idee są „kodowane” lub używane w sposób, który zatracą ich pierwotny sens. Stały się trudne do zrozumienia, nieczytelne. W chaosie współczesnego świata człowiek może czuć się zagubiony, a bez jasnych zasad trudno jest mu egzystować. A zatem, człowiek wewnętrznie skonfliktowany, słaby tworzy zdeorientowane i destrukcyjne społeczeństwo. Przekaz ukryty w kodzie Morse’a to tekst z utworu „Człowiek” zespołu Dezerter z płyty „Wszyscy przeciwko wszystkim” z 1990 roku.

Człowiek jest miłością
Miłość jest nienawiścią
Nienawiść jest wojną
Wojna jest pokojem
Pokój jest poddaństwem
Poddaństwo jest władzą
Władza jest niewolnictwem
Niewolnictwo jest wrzaskiem
Wrzask jest ciszą
Cisza jest próżnią
Próżnia jest pełnią
Pełnia jest masą
Masa jest człowiekiem

UCHYLMY ŚCIANY

Galeria Biała, Lublin
z cyklu Miejsca

Fotografia/druk cyfrowy 19.03.2021

Fragment cyklu fotograficznego, który był prezentowany w ramach programu Młode Forum Sztuki Galerii Białej (2011). Sesję fotograficzną zrealizowałem w salach operacyjnych szpitala. Czarno-białe fotografie są zapisem chwilowo nieczynnych miejsc. Szpital bez ludzi wygląda tajemniczo i nastrojowo poprzez niezwykłą grę światła i cienia. Widoki te wcale nie przypominają sytuacji, która dzieje się obecnie w szpitalach.

Sen o Ameryce Centrum Spotkań Kultur w Lublinie

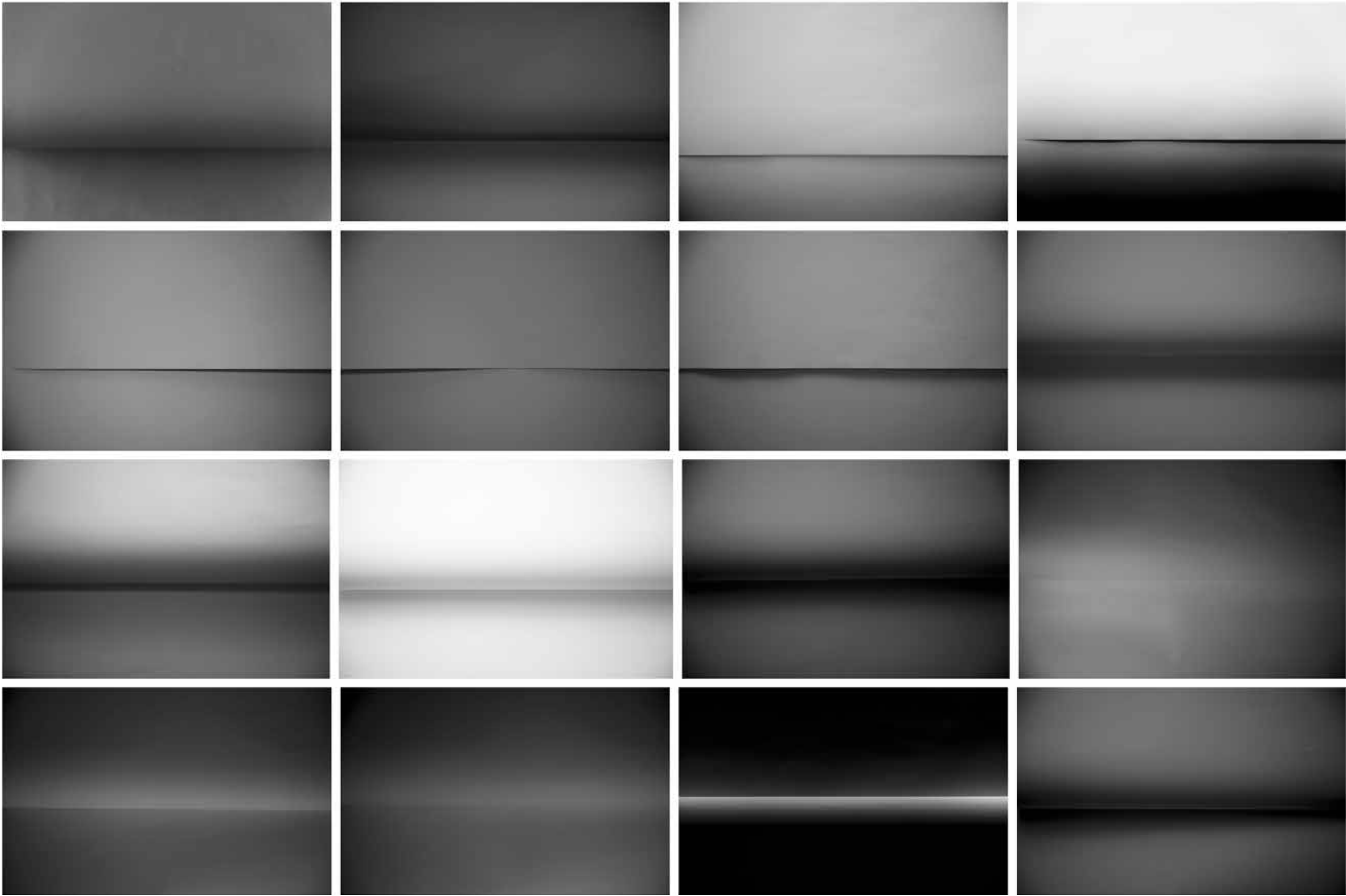
15 fotografii/druk cyfrowy oraz wideo. 19.06.2017

Manipulacja obrazem bardzo często występuje zarówno w tzw. fotografii reporterskiej, jak i w szeroko rozumianej fotografii mody czy produktu. Celem manipulacji jest nadanie obrazowi wyglądu rzeczywistego świata, tak aby widz nie był w stanie odróżnić prawdy od fałszu. Różnica w moim podejściu do interwencji w zdjęcia polega na tym, że niczego nie ukrywam, a wręcz czekam, aż widz odkryje mistyfikację. Metoda, za pomocą której edytuję zdjęcia, świadomie wprowadza ten element zniekształcenia lub manipulacji. Moim zamiarem jest jeszcze bardziej wzmocnić tę manipulację, sygnalizując ją od samego początku poprzez tytuł „Sen o Ameryce”. Z jednej strony fragmenty rzeczywistości są takie, jakie są, ale to sposób, w jaki fotografuję dany element i temat, który podejmuję, stanowi ten fragment rzeczywistości.

Fotografiom – wydrukom towarzyszy prezentacja obrazów i tak zwany krajobraz dźwiękowy, kolejny element manipulacji.

Wszystkie zdjęcia zostały wykonane z dala od Ameryki. W Polsce.

[link do wideo](#)

Semi syntetyczny Stan Zero

NBS 9 / No Budget Show edycja 9 / „Ubytek-
-Upadek-Utrata"

Fundacja Towot Squat,
UAP Poznań, w ramach
„Poznań Art Week"

Fotografia/druk cyfrowy07.06.2017

Seria powstała w studio jako rezultat wcześniejszych fotografii wykonanych w plenerze. Poszukiwanie minimalizmu w krajobrazie doprowadziło do stworzenia oszczędnych form przypominających linię horyzontu. Medium, które wykorzystałam do zbadania możliwości maksymalnej redukcji środków artystycznych, były światło i papier. Ograniczając się do papieru i światła, badałam możliwości szerokiego wykorzystania tego, co fotografia oferuje mi w procesie twórczym.

Kolekcja alternatywna Galeria Biała, Lublin

Instalacja 3.07.2009

W projekcie „OHP”(Ostatni Hufiec Pracy) nawiązują do akcji w procesie realizuje wystawę przy pomocy ochotników. Ostatni kształt wystawy jest właśnie efektem finalnym tego eksperymentu.